

عنوان مقاله:

تشدید تحریم های یکجانبه امریکا علیه جمهوری اسلامی ایران در زمان شیوع کووید-۱۹

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 17، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

امیر ساجدی - عضو هیات علمی گروه روابط بین الملل، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، جمهوری اسلامی ایران

ارسلان قربانی شیخ نشین - عضو هیات علمی گروه روابط بین الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، جمهوری اسلامی ایران

محمدبشیر بازگیر - دانش آموخته دکترای روابط بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، جمهوری اسلامی ایران

خلاصه مقاله:

تحریم در حالت طبیعی وقتی اتخاذ می‌شود که از قوانین بین‌المللی تجاوز و از معیارهای اخلاقی مقبول تخطی شده باشد. هدف از اعمال این تحریم‌ها آن است که نهاد یا کشور تحریم شونده مجبور به تغییر رفتار گردد. خروج دولت ترامپ از برجام و اعمال تحریم‌های یک جانبه علیه ایران، نقض منشور سازمان ملل متحد محسوب می‌گردد. افزون بر این شیوع بیماری کووید-۱۹ در جهان و نیاز به همکاری جامعه جهانی برای مهار این بحران، باعث گردید تا دولت ایران و دیگر منتقدین تحریم‌های یک جانبه آمریکا درخواست لغو تحریم‌ها را نمایند. سوال مطرح در این پژوهش این است که چرا در زمان بحران جهانی ناشی از کرونا، تحریم‌های یک جانبه آمریکا علیه ایران نه تنها برچیده و یا تعلیق نگردیدند بلکه بر شدت آنها افزوده شد؟ در پاسخ به این سوال فرضیه‌ای که مطرح می‌گردد این است: دولت ترامپ با افزایش تحریم‌ها به دنبال ایجاد نارضایتی بیشتر در بین توده مردم بود تا از این طریق تغییر نظام سیاسی ایران را رقم زند و یا حداقل رفتار ایران را در خاورمیانه تغییر دهد. یافته های تحقیق نشان می‌دهد که نظریه کارآمدی تحریم‌ها در مورد ایران موثر واقع نشده و روش پژوهش با توجه به ماهیت آن توصیفی تحلیلی می‌باشد.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: اقتصاد، ایالات متحده آمریکا، برجام، تحریم، تغییر رفتار، جمهوری اسلامی ایران، دونالد ترامپ، کرونا، کووید-۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1214384>

